

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Udvalgte digte

Citation: Ewald, Johannes: "Udvalgte digte", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 258. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-idm140323880873696/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

ne(r)s: se n.t.s. 23. – *Cherubens / Flammende Sverd*: jf. 1. Mos. 3,24. – *Drækken*: overvældet. – *Pison(s)*: en af de fire floder i Paradis. – *be-straalte*: beskinne. – *Dristig*: her nok: frækt, forræstelig. – *Glaude af den Helligste*: Guds afglans på jorden. – *Figentve (...)*: Skivde jf. 1. Mos. 3,7. – *diue Ønskers Fader*: Gud (hvorfra sjælels længsler stammer). – *en salig Straale fra Golgatha*: Jesu forsoningsdød frelser sjælen. – *lutes*: renses. – *stille*: få til at lægge sig. – *Harm*: vrøde. – *Gled-ne*: de faldne.

Til hans kongelige Høihed Arveprinds Frederik,
den 11. October 1779. En Ode

Trykt efter SS bd. 3, s. 263–65, hvis tekstgrundlag er *Sæmi. Skn.* bd. 1, s. 436ff. Om versmålet, se n.t.s. 89.

- 100 *Arveprinds Frederik*: se n.t.s. 76. – *Fredrikters Dag*: jf. digtets fodnote. – *underlig*: forunderlig, vidunderlig.
- 101 *Seklers århundreders*. – *Alfader(s)*: Gud. – *merk paa*: indprent dig, – *sig som udvalgt af Alfader*: »den heldige Dags Aands», se s. 102. – *der*: deres. – *Ceder*: se n.t.s. 14. – *Fredrik*: Frederik IV; se n.t.s. 55. – *Dannemand*: se n.t.s. 77. – *Helrens Erindring*: erindringen om helten. – *blev*: blev ul. – *Gødtied(s)*: betegnelse for Gud. – *den hellige Stamme*: vel den da. kongestamme, skjoldungerne. – *Held*: lykke.
- 102 *Alt foruennet det*: allerede mærker det (nemlig Norden). – *Indføde-te(s)*: de, der har indfødsret, jf. n.t.s. 68. – *Selvforhvervet*: selverhvervet. – *Skaldens Ild*: digternes inspiration. – *heldige*: lykkelige. – *Buider*: uro. – *Myrther (...)* *Vingudens Fest*: Myrter kan være symbol på glæde, men if. traditionen er den gr. vingud Dionysos (i rom. mytologi Bacchus) bekranset med veibend (efeu), når han går i spidsen for sit følge. Ms. har: *Ephen*. – *Vinsk*: rogelse; også om anden vellugt.
- 103 *Byd dem (...)* *værle Forsæt*: byd dem (dvs. folket) fætte store forsætter, som er min Frederik værdige.

Til min M** paa hans Broders Fødselsdag

Trykt efter SS bd. 3, s. 313–15, hvis tekstgrundlag er *Ahn.Da.Bibl.* 1780, bd. 2, nr. 7, s. 274ff. Om versmålet, se n.t.s. 94. Følelser ved *Den hellige Natvere*.